

1) Ἡ οὐρά τοῦ ἀλόγου ἔνθ' ἀν.: *Τρίχες ἀπὸ ἀλογονουρά* Πελοπν. (Λάστ.) *Ἐγυρόφερνε σὰν ἀλογονουρά ἡ μαύρη μεταξωτὴ φούντα* 'ς τοῦ κεφαλίου τὸ φεσάκι (ἐνν. ὅταν ἐχόρευε) Πελοπν. (Λακεδ.) || Φρ.: *Κρέμιτι κουντὰ 'ς τ'ν ἀλογονουρά* γὰ νὰ ζήσ' (ἔχει ὡς μόνον ἐπάγγελμα τὸ τοῦ ἀγωγιάτου) Αἰτωλ. 2) Τὰ φίλυδρα ἀγριόχορτα τοῦ γένους τῆς ἵπουρίδος (*equisetum*) τῆς τάξεως τῶν ἵπουριδωδῶν (*equisetaceae*), βότανα δημώδη, αἱ τῶν ἀρχαίων ἵπουρίδες (Διοσκορ. 4,46) Ζάκ. Θράκ. (Αἰν.) Κεφαλλ. (Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 218). [**]

άλογοπάζαρο τό, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *παζάρι*.

Μέρος, ὅπου πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται ἵπποι, ἀγορά ἵππων.

άλογοπάτημα τό, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *πάτημα*.

1) Πάτημα ἵππου ΚΠαλαμ. Πεντασύλλ. 116: Ποίημ. *Σᾶς μέλλεται ξολοθρεμός, | ἀκοίταχτα, ἀλογάριαστα* κάτου ἀπ' τ' ἀλογοπάτημα | τοῦ Ἀγαρηνοῦ...

(ταῦτα λέγονται πρὸς τὰ λουλούδια). 2) Ἴχνος ποδὸς ἵππου πολλαχ. Συνών. *ἀλογάχναρο*, *ἀλογοκοπός*, *ἀλόγοπατημιὰ*, *ἀλογοπατησιὰ*, *ἀλογοπεταλγὰ*, *ἀλογότορος*. Πβ. *ἀλογοπατημασιὰ*.

άλογοπατημασιὰ ἡ, ἐνιαχ. *ἀλογουπατ'μασιὰ* Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *πατημασιὰ*.

Κοῖλωμα σχηματιζόμενον ἀπὸ τὸ πάτημα τοῦ ἵππου: *Οὐ Γιάφ'ς δίψασι κ' ἡδρι μνιὰν ἀλογουπατ'μασιὰ γιμάτ' νιρὸ* (ἐκ παραμυθ.) Πβ. *ἀλογοπάτημα*.

άλογοπατημιὰ ἡ, ἀμάρτ. *ἀλογοπατημὰ* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *πατημιὰ*.

Πάτημα, ἵχνος ποδὸς ἵππου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλογοπάτημα* 2.

άλογοπατησιὰ ἡ, Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *πατησιὰ*.

Ἴχνος ποδὸς ἵππου: *Αὐτό 'ναι ἀλογοπατησιὰ*. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλογοπάτημα* 2. Πβ. *ἀλογοπατημασιὰ*. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Βοιωτ.)

άλογοπεταλγὰ ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *πεταλγὰ*.

Ἴχνος πετάλου τοῦ ἵππου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀλογοπάτημα* 2.

άλογόπετρα ἡ, Ἀθῆν. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λάστ. Συγκὰ Κορινθ.) κ. ἀ. — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Αἰν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *πέτρα*.

Ἀλογολίθι, ὁ ἰδ.

[**]

άλογοπέτσι τό, *ἀλογοπέτσιν* Πόντ. (Κερασ.) *ἀλογοπέτσιν* Πόντ. (Κερασ.) *ἀλογοπέτσι* πολλαχ. *ἀλογοπέτσ'* Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) *ἀλογόπετσο* Κεφαλλ. — Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *πετσί*.

Δέρμα ἵππου. Συνών. *ἀλογοτόμαρο*.

άλογοπόδης ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἀλοπόδης* Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *πόδι*.

Ὁ βαδίζων ταχέως καθὼς ὁ ἵππος. Συνών. *ἀλογοκάννης*.

άλογόπορδος ὁ, Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *πόρδος*.

Φυτὰ τοῦ γένους τοῦ λυκοπέρδου (*lycoperdon*) τῆς τάξεως τῶν μυκήτων (*fungi*). Συνών. *ἀλεποπορδή*. [**]

άλογοπούλαρο τό, Ζάκ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κόρινθ. Λακων.) κ. ἀ. *ἀλογουπούλαρον* Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *πουλάρι*.

Τὸ νεογνὸν τοῦ ἵππου, πῶλος. Πβ. *ἀλογόπουλλο*.

άλογόπουλλο τό, Λεξ. Γαζ. (λ. *ἰππίσκος*) *ἀλογόπ'λλο* Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Οἶν.) *ἀλογόπ'λλου* Μακεδ. (Μελέν.) *ἀλογόπον* Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) *ἀλογοπούλλι* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *ἀλογουπούλλ'* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *ἄλογο* διὰ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ. -*πουλλο*, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,636 κέξ.

Μικρὸς ἵππος ἢ τὸ νεογνὸν τοῦ ἵππου, πῶλος ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Ἀ - Γεώρι μ' κι ἄε - Θόδωρε, με τ' ἄσπρον τ' ἀλογόπον, γὰ φέρτεν τὴν ἀγάπη μου 'ς σ' ἔρημον τ' ἐγκαλόπο μ'

Πόντ. Συνών. *ἀλογάκι* 1, *ἀλογατάκι* 1, *ἀλογούδι*, *ἀλογούτσι*. Πβ. *ἀλογοπούλαρο*.

άλογορραβδέα ἡ, Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀλογορράβδι*.

Τὸ ἐκσφενδόνισμα ράβδου διὰ νὰ κτυπήσῃ τις ζῶον φεῦγον.

άλογορράβδι τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ. ἀ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *ραβδί*.

Ράβδος, μετὴν ὁποῖαν οἱ ἵππεῖς κτυποῦν τοὺς ἵππους διὰ νὰ τρέχουν.

άλογοσάμαρο τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ. ἀ. *ἀλογουσάμαρον* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *σαμάρι*.

Ἐπίσαγμα ἵππου. Πβ. *γαῖδουροσάμαρο*, *μουλαροσάμαρο*.

άλογοσέλινο τό, Λεξ. Γαζ. (λ. *ἰπποσέλινον*).

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄλογο* καὶ *σέλινο*.

Τὸ φυτὸν σμύρνιον τὸ μελανοσέλινον (*smyrnium olus-atrum*) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (*umbelliferae*), τὸ ἀρχ. ἱπποσέλινον. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀγριοσέλινο* 1 β (γ). [**]

άλογοσερμός ὁ, Κρήτ. Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀλογοσέρνω*.

Τὸ νὰ δένῃ τις τινὰ εἰς τὴν οὐρὰν ἵππου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου συρόμενος κατὰ γῆς φονεύεται.

άλογοσέρνω Ζάκ. Ἡπ. Κέρκ. Κρήτ. Νάξ. — Λεξ. Βλαστ. *ἀλοοσέρνω* Νάξ. *ῥοοσέρνω* Κύθν. *ῥουγουσέρνω* Μακεδ. (Καταφύγ.)

